

Biblická hodina – 07.10.2021

Suspírium: „Vyuč ma, Hospodin, svojej ceste a budem žiť podľa tvojej pravdy. Upriam moju myseľ na bázeň pred tvojím menom.“ (Ž 86,11) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 559: 1-5: „Vpred, bratia, podme len vpred...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš, že Ty nemudruješ, ale udávaš smer istoty a pokoja. Ty dobre vieš, že Tvoje bohatstvo a naše bohatstvo sa nedá porovnať. Ty si vedomý toho, že my sme ľudia, a sme podobní staviteľom babylonskej veže. Vyhľadávame Tvoje výšiny a chceme získať to, čo nám nepatrí. Odpusť nám, že naša myseľ nevie pochopiť Tvoju zvrchovanosť. My sa pokladáme za mocnejšieho, za bohatšieho a za veľkolepejšieho ako si Ty. My sa Ti však nikdy nevyrovnáme, veď Ty si Stvoriteľ a my sme súčasťou Tvojho stvorenstva. Príď medzi nás a urovnaj naše najbližšie vzťahy, aby sme boli dobré manželky, mamičky a babičky, vynikajúci manželia, láskou prekypujúci manželia, otcovia a starí otcovia. Prosíme Ťa, združ tie rodiny, ktoré sa medzičasom rozpadli a prepoj tie rodičovské väzby, ktoré sa nám nepodarilo zachrániť. Nám zverené životy požehnaj svojou milosrdnosťou, aby sme boli náklonní, nápomocní a zhovievaví skrze Ducha Svätého ku blíznym. Prosíme Ťa, v mene nášho Pána, Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 28. kapitola

„Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, povedz týrskemu kniežaťu: Takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože je tvoje srdce namyslené, hovoríš: »Som Boh, obývam sídlo bohov uprostred mora.« Si však človek, a nie Boh. Len vo svojej mysli si sa pokladal za Boha. Hľa, múdrejší si ako Daniel, nič tajné ti nie je skryté. Svojou múdrosťou a rozvahou si si nadobudol bohatstvo, nadobudol si zlato a striebro do svojich pokladníc. Vďaka mnohej múdrosti vo svojom obchodovaní rozmnožil si svoje bohatstvo a tvoje srdce sa vystatovalo svojím bohatstvom.“ Preto takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože si sa vo svojej mysli pokladal za rovného Bohu, privediem proti tebe cudzie násilnícke národy. Tie vytasia svoje meče proti kráse tvojej múdrosti a znesvätia tvoj lesk. Zvrhnú ťa do jamy a zomrieš, ako zomierajú tí, čo sú prebodnutí uprostred mora. Či potom povieš pred svojimi vrahmi: „Som Boh?“ Veď ty si človek – a nie Boh –, v rukách tých, ktorí ťa smrteľne rania. Zomrieš smrťou neobrezancov, rukou cudzincov, lebo ja som to povedal,“ znie výrok Pána, Hospodina. Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, zaspievaj žalospev o týrskom kráľovi a povedz o ňom: Takto vraví Pán, Hospodin: „Bol si pečaťou dokonalosti, plný múdrosti a dokonalý v kráse. Bol si v Božej záhrade, v Edene. Bol si odetý rozličnými drahokamami: rubínom, topásom, diamantom, chryzolitom, ónyxom, jaspisom,

zafírom, malachitom a smaragdcom. Tie boli rukou umelca vsadené do zlata a boli pripravené v deň tvojho stvorenia. Urobil som ťa jagavým cherubom – strážcom. Bol si na svätom Božom vrchu, prechádzal si sa medzi ohnivými kameňmi. Bezchybne si si počínal odo dňa svojho stvorenia až dovtedy, kým sa nezistila zvrátenosť pri tebe. Pri mnohorakom obchodovaní si sa naplnil násilím a zhrešil si. Vtedy som ťa v nemilosti vyhnal z Božieho vrchu a cherub – strážca ťa odstránil spomedzi ohnivých kameňov. Srdce ti spyšnelo pre tvoju krásu, prišiel si o múdrosť kvôli lesku. Zhodil som ťa na zem, postavil som ťa pred kráľov, aby mali potešenie z pohľadu na teba. Množstvom svojich vín, svojím nepoctivým obchodovaním znesvätil si svoje svätyne. Vyviedol som z teba oheň a ten ťa strávil. Zmenil som ťa na popol na zemi pred očami všetkých, ktorí ťa videli. Všetci, čo ťa poznali medzi národmi, zdesili sa nad tebou. Hrozný koniec ťa stihol, a už ťa viac nebude.“ Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, obráť sa tvárou k Sidonu, prorokuj proti nemu a povedz: Takto vraví Pán, Hospodin: ‚Hľa, ja som proti tebe, Sidon, a oslávim sa uprostred teba.‘ Potom spoznajú, že ja som Hospodin, keď na ňom vykonám súd a ukážem na ňom svoju svätosť. Zošlem na neho mor, krv bude na jeho uliciach a padnú pobití uprostred neho, a to mečom proti nemu zo všetkých strán. Potom spoznajú, že ja som Hospodin. Pre dom Izraela už nebude zhubným trňom ani bolesť spôsobujúcim bodlačím nik z tých, ktorí bývajú okolo neho a pohrdajú ním. Tak spoznajú, že ja som Pán, Hospodin.“ Takto vraví Pán, Hospodin: „Keď zhromaždím dom Izraela spomedzi národov, kde bol rozptýlený, a dokážem pred zrakmi pohanov, že som Svätý, budú bývať na svojej pôde, ktorú som dal svojmu služobníkovi Jákobovi. Budú na nej bezpečne bývať, budú stavať domy a vysádzať vinice, a budú bývať bezpečne, keď vykonám súd nad všetkými, ktorí nimi zo všetkých strán pohrdajú. Potom spoznajú, že ja som Hospodin, ich Boh.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Už po sebe tretia kapitola v Knihe proroka Ezechiela pojednáva o počínaní týrskeho vládca a o Božom súde nad ním. Dvadsať ôsma kapitola obsahuje dve samostatné proroctvá proti Týru.

1-10. verše:

Tieto verše pojednávajú o tom, že týrsky kráľ sa pokladá za bohorovného. Jeho oslovenie knieža však poukazuje na jeho pomínutelnosť. Pokladal sa priamo za Boha. Týrčania boli najznámejší starovekí moreplavci. Ako objavovatelia zemí pre obchod udržiavali vrelé vzťahy s okolitými, ale aj s ďalekými mocnosťami. Cestovanie v staroveku bolo veľmi vzácne. Kým v staroveku vo vnútrozemí žijúci obyčajný človek spravidla kde sa narodil, tam aj zomrel, Týrčania objavili celý svet. Okrem nich len otroci a vojnoví zajatci boli prevážaní na mori. Obchodník však musel byť aj veľmi múdry. Symbolom múdrosti v tejto prímorskej oblasti bol

bájny Daniel (Danel) známy z pohanských textov. Stál sa typom spravodlivého sudcu ako aj neskôršie biblický Daniel. Múdry a ctižiadostivý vládca sa pokladá za Boha. Hlavnou myšlienkou prorockej reči je: „*Si človek, a nie Boh.*“ Myslíš si o sebe, že si najmocnejší, ale vôbec to nie je pravda. To viac, ba dokonca najvyššie položené miesto, Boží trón nepatrí týrskému vládcovi, ale Hospodinovi. Jeho koniec sa začína práve touto ľudskou myšlienkou. Prorok je ironický. Ironicky rozpráva o obchodovaní s okolitým svetom a o veľkolepej múdrosti. Trestom tejto povýšeneckosti bude trest cudzích národov. Hrozba sa naplní, keď po trinásťročnom obliehaní mesta Nebukadnesar donúti ku kapitulácii týrske knieža. Skaza mesta nenastala, ale i dnešné ruiny mesta poukazujú na to, že táto vyspelá zem stratila o mnoho viac, ako získala. Rozmach, rozkvet, prepych, prevyšovanie a následný pád Týru nám nepripomína niečo? Náš vlastný život. Ako sa končí ten život, ktorý sa pokladá za Boha? Ako skončí tá veľmoc, ktorá si pripisuje všetky body na vlastné konto a zabúda na to, že „*odkiaľ padol.*“ (Zjav 2,5) Rekapituláciou takeého života je úplná kapitulácia pred Pánom.

11-19. verše:

Tento žalospev je veľmi zvláštny, veď samotného Týra prirovnáva k človeku, k nebeskej bytosti, ktoré dostalo príliš veľa toho, čo svojou službou premárnilo. Prorok prirovnáva týrskeho kráľa k pračloveku, ktorý žil v záhrade Eden. Ožíva tu spomienka na raj, ale sú tu aj rysy a črty nebeského Jeruzalema. Krásny a múdry pračlovek sa vlastným previnením stáva skazou pre okolitý svet. Krása a múdrosť na jednej strane a na druhej strane túžba po moci a po zveľadovaní majetku je skazou pre pokrytecký spôsob života. Na jednej strane strážca a ochranca raja: chérub a na druhej strane prežité vyhnanstvo. Hriechom týrskeho kráľa je podlosť, ktorá sprevádza jeho obchody. Nezastaví sa pred ničím, jeho praktiky sú známe a konané pre vlastný prospech a pre svoju prosperitu. Množstvom nepravosti však neunikne Božiemu trestu. Získané bohatstvo sa pokazilo svojmúdroťou. Úplná skaza mesta je na dosah.

Tento žalospev nám pripomína Boží súd po páde Adama a Evy. Obrazne obsahuje pokušenie, pád a vyhnanie z Edenu človeka, ktorý bol korunovaný slávou a dôstojnosťou, ktorého Boh urobil „*len o niečo menším než nebeské bytosti.*“ (Ž 8, 6) Moderný svet so svojou nebezpečnou hrou výtlaku rozsieva semená nevery a svedčí o tom: „*Boha niet!*“ (Ž 14,1) Človek chce dosiahnuť výmenu pozícií, a na oko dochádza k tomu. To však nemá nič spoločné s humanizmom, ale jej výsledkom je neľudskosť. Pred našimi očami musí neustále svietiť svieca našich nôh, ktoré je Jeho slovo (Ž 119,105): „*Si však človek, a nie Boh.*“

20-24. verše:

Sidón taktiež nie je chudobný v hriechu. Sidón bol vlasťou niektorých Šalamúnových žien, ktoré stvárnili modloslužbu v živote múdreho kráľa pred Hospodinom. Tento kraj bol vlasťou i kráľovnej Jezabel, ktorá zaviedla v Izraeli uctievanie Baala a prenasledovala prorokov, zvlášť proroka Eliáša. Modloslužba tejto krajiny je skazou a bude potlačená vojenskou katastrofou a morom. Ten mor, ktorý sa prostredníctvom ich služby rozšíril v Izraeli a odvrhol srdcia ľudu od Hospodina zástupov, bude ich údelom. Mor ako myšlienka. Mor ako znak uctievania boha. Mor ako symbol oddanosti pohanstvu. Mor, ktorý sa rýchlo šíri. Mor, ktorý je skazou pre celé spoločenstvo. Mor v našom živote a jeho dopad na pravé uctievanie Hospodina. Modloslužba alebo vrelá služba Hospodinovi? *„Hanbi sa, Sidon, lebo prehovorilo more i morská pevnosť: „Nemala som pôrodné bolesti ani som nerodila, nevychovala som mladíkov ani som sa nevenovala pannám.“ (Iz 23,4)* Ani Sidón neobstojí pred Božím súdom.

Sidón však uvidí svätosť a slávu Božiu. Nečakaná Hospodinova sláva je hmatateľná a viditeľná pred ním práve v osobe Ježiša Krista. Samotný Ježiš pri nevere vlastných vyzdvihuje vieru tejto oblasti: *„Veď keby sa v Týre a Sidone boli stali mocné činy, aké sa stali u vás, dávno by sa boli kajali vo vrecovine a v popole.“* (Mt 11,21) Prístup kanaánskej ženy k životu (Mt 15,21-28) z oblasti Týru a Sidónu i uzdravenie zástupu, medzi ktorými sú i z tejto prímorskej oblasti je vyznaním viery: *„Ty si Syn Boží!“* (Mk 3,8-12) Nakoniec zástupy nasledujú Ježiša Krista ako o tom svedčí Evanjelista Lukáš: *„Keď s nimi zostúpil, zastal na rovine a s ním aj veľký zástup jeho učeníkov i veľké množstvo ľudu z celého Judska a Jeruzalema, i z týrskeho a sidonského pobrežia. Prišli ho počúvať a dať sa uzdraviť zo svojich chorôb. Ozdraveli i tí, ktorých trápili nečistí duchovia. Ba každý zo zástupu sa ho usiloval dotknúť, lebo z neho vychádzala sila, ktorá všetkých uzdravovala.“* (Lk 7,17-19)

25-26. verše:

Hospodinov súd nad okolitými národmi bude pre vyvolený ľud možnosťou obnovy. Nová budúcnosť je symbolizovaná už oslovením: „dom izraelský.“ Zľahčuje situáciu neprítomnosť Sidónu a Týru pre obnovu viery v Hospodina. Hospodinovo meno bude znova posvätené. To, čo modloslužbou Sidónu a povýšeneckosťou Týru bolo prítomné v živote Izraela ako nasledovaniashodného príkladu, zrazu je preč. Ale nájdú sa ľudia i z cudzích národov, ktorí práve Božím súdom si osvoja mieru viery, lásky a pokoja. Práve v tomto Božom súde badať prítulnosť Hospodina, ktorý nikoho neodmieta, ale povie áno aj vtedy, keď koná nie. Vytvoria sa rady bohabojných, a v týchto radoch budú aj cudzie národy. Znovuzhromaždenie ľudu je znakom milosti. Vinná réva je symbolom Božej bezprostrednej milosti a ľudskej radosti. Potešenie patrí Izraelu. Potešenie patrí tým, ktorých Hospodin sám obnoví. Bezpečnosť garantovaná Bohom Izraela je pokoj - šalom i pre tých, ktorým radostná zvesť

evanjelia nie je cudzia, hoci sú cudzí v lone Izraela. Pohania majú takisto údel na Božej milosti. Božia otvorenosť patrí aj nám, Jeho silná a mocná pravica každého povzbudí a povznesie: „*Neboj sa, veď som s tebou, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilním Ťa a určite ti pomôžem, veď Ťa podopieram spravodlivou pravicom.*“ (Iz 41,10) K tomu je však potrebné osobné pokánie, skutočná vidina Božieho súdu, ktorý sa začína práve na nás, na vinici Pánovej a s Ním znovuúčasť na Božom povolaní skrze krv Ježiša Krista.

Biblický text: List apoštola Pavla Kolosanom 3, 18-4,1

„Ženy, podriaďujte sa svojim mužom, ako sa sluší v Pánovi. Muži, milujte svoje ženy a nesprávajte sa k nim drsne. Deti, vo všetkom poslúchajte svojich rodičov, lebo to sa páči Pánovi. Otcovia, neodráždite svoje deti, aby nezmalomyselneli. Otroci, vo všetkom poslúchajte pozemských pánov a neslúžte iba naoko ako tí, čo sa chcú zapáčiť ľuďom, ale s úprimným srdcom a v bázni pred Pánom. Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom. Veď viete, že od Pána dostanete za odmenu dedičstvo. Slúžte Pánovi, Kristovi! Lebo každý, kto pácha nepravosť, prijme odplatu za nepravosť. Boh nikoho neuprednostňuje. Páni, dávajte otrokom, čo je spravodlivé a čo si zaslúžia, veď viete, že aj vy máte Pána v nebi.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

18-19. verše:

Najvnútornejší kruh rodiny tvorí centrálny vzťah muža a ženy. Kresťanské manželstvo vo Svätom Písme sa chápe ako jednoženstvo. Obsahom spolunažívania v manželstve pre ženy je podriadenosť, ktorá práve „*v Pánovi*“ nie je podriadenosťou, ale poslušnosťou voči Jeho zvrchovanej moci. Kde je rozvrstvená Kristova moc v manželstve, tam neexistuje nadriadenosť a podriadenosť, ale poriadok v manželstve. „*V Pánovi*“: nie je to poslušnosť z donútenia, ale v Kristovi vnútorný impulz. Nie je to prameň neutíchajúceho boja, ale spravovanie, usmernenie a radosť. Poslušnosť sa stáva symbolom láskavosti.

Mužskou ingredienciou v manželstve má byť láska. Jediná láska môže byť príkladom, ale aj cieľom manželstva zo strany muža, a to Kristova. Láska, ktorou nás miloval Pán, ktorý sa nepozeral na vlastné dobro, ale na prosperitu nás všetkých, aj svojou oddanou službou života a smrti. Tým sa muž v manželstve neprejavuje ako despota, ale ako Kristov služobník. Každú aktuálnu príležitosť berie ako službu v prospech vlastnej manželky a ucelenej rodiny ako o tom reční náš Pán: „*Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník.*“ (Lk 22,26)

20-21. verše:

Dieťa je v očiach Pána plnohodnotný človek, kresťan, ktorý slobodne, samostatne a bezprostredne môže prosieť o Božiu pomoc. Boh sa ujíma detí, a najprv oslovuje ich. Ctí si dôstojnosť a honor detí v kresťanských spoločnostiach. Detinská viera obstoí i v kruhoch najmúdrejších. (viď. Lk 2, 41-52) Kresťanské spoločenstvo totiž nie je škôlka, škola, alebo výchovno-vzdelávacie stredisko, ale miesto pre svedectvo. Avšak aj pri tejto slobode od detí sa vyžaduje poslušnosť. Pripomienka „*vo všetkom*“ sa vzťahuje na to, že nie dieťa rozhoduje o tom, či raz bude, a inokedy nebude poslušné. To, čo sa páči Pánovi, to je podriadenie sa Jeho vôli. Kresťanská láska totiž nie je cit, pocit, ktorá závisí od toho, či som vstal / vstala ľavou zadnou, ale v každom rozpoložení splniť svoje úlohy tak, ako to odo mňa očakávajú.

Avšak ani rodičia nedostali iba moc, ale aj zodpovednosť. Rodičia musia obstať pred Pánom. Akí sme šafári vo vlastnej rodine? Ako sme použili Božie vedenie počas výchovy vlastných detí? Jedna babička nedávno pred kostol pre vlastného syna si pýtala Bibliu a nakoniec nášho rozhovoru dodala: „Pán farár, musíme sa priznať, boli sme zlí rozsievачi v živote našich detí.“ Obstaíi sme vo výchove vlastných detí? Obstaíi sme ako zodpovední kresťania? Obstaíi sme? Abstraktná láska neobstoí, jedine Kristova láska. Rozkoš moci nenapomáha vzťahom. Povýšenecký spôsob výchovy nenapomáha vzťahom. Neprístupné chovanie rodičov je zakázané. To je len bašovanie. Táto téza zaznieva v dobe, kedy rodičia používali rôzne metódy telesnej a duchovnej tyranie. Pod Ježišovou nadvládou existuje iba jediný prístup: „*A kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma. Varujte sa, aby ste nepohrdali ani jedným z týchto maličkých. Lebo vám hovorím, že ich anjeli v nebesiach stále hľadia na tvár môjho Otca v nebesiach.*“ (Mt 18,5.10) Samozrejme naša láska sa nezakladá na tom, že dieťa prenecháme vlastnému osudu. Dieťa musí pochopiť, že zodpovedné rodičovské vedenie je úzko prepojené s ním a pramení zo zodpovednej lásky. Počuvať, vypočuť rodiča je prvoradé, ale všímať si aj účinnosť týchto slov je dôležité. Bez pomoci a moci Ježiša Krista nemôže fungovať ani jedna rodina.

22-24. verše:

Božie Slovo pestuje rozšírené vzťahy v celom dome. Už v Skutkoch apoštolov čítame že nielen bohabojný muž / bohabojná žena po vypočutí evanjelia sa dala pokrstiť, ale aj celý jeho / jej dom. [Kornélius] „*bol zbožný a bohabojný, on, aj celý jeho dom.*“ (Sk 16,2) [Lýdia] „*len čo sa dala aj so svojím domom pokrstiť...*“ (Sk 16,15) Treba si uvedomiť, že tieto napomenutia patria takýmto domom. Kresťanské domy potrebujú mať poriadok aj v najzraniteľnejších vzťahoch staroveku.

Otroci! Boh ich oslovuje, sú súčasťou Božieho spoločenstva. V kresťanskom spoločenstve sú zrovnoprávnení členovia. Boh pokoja žiada aj od otroka poslušnosť, ktorá sa prejavuje ochotou a láskou. Poslušnosť voči pánom, ktorým

boli zverení. Kto miluje, ten svoju prácu vykonáva poctivo a úslužne. Nikoho nepodvádza. Nikoho nepodvedie. Kto je oddaný Boží služobník, chová sa ako Jozef v žalári: „*Správca žalára ustanovil Jozefa za dozorcú nad všetkými väzňami, čo boli v žalári. Jozef dohliadal na všetko, čo sa tam malo urobiť. Správca žalára nedohliadal na nič, čo mu zveril, lebo Hospodin bol s Jozefom a s úspechom sprevádzal všetko jeho úsilie.*“ (IMojž 39,22-23)

Pavol žiada od otrokov nielen poslušnosť, ale aj dobre prevedenú prácu. Ich práca v Pánovi nech je kvalitnou službou. Apoštol Pavol chce, aby v kresťanskom spoločenstve nerovní dorovníali svoje práva práve službou voči vlastným pozemským pánom. Odôvodnením tejto prosby je to, že oni sú bohobojní, a túto službu vykonávajú nie pre vlastných pánov, ale pred očami toho Pána, ktorý je síce neviditeľný, ale je na dosah každého: otroka i pána. Každý je zodpovedný za svoju kvalitne prevedenú prácu Pánovi, nie zamestnávateľovi. To je pravidlo skutočného spolužitia. V kuchyni na hrade v Krásnej Hôrke bol stáročia vyvesený tento nápis: „Božie oči všetko vidia!“ Táto skutočnosť odrádzala služobníctvo od toho, aby kradli v kuchyni. Aká bola / je naša prevedená práca? Pracujeme preto, lebo náš zamestnávateľ od nás to očakáva? Vykonáme len to najpotrebnejšie? Kvalitne prevedenú prácu si každý všimne. Akým srdcom konáme svoju službu? Je v ňom očividná láskavosť? Ten, koho Kristus pretvoril, nekoná svoju prácu zo zodpovednosti, zo strachu, alebo notorickým a monotónnym spôsobom, ale zo srdca. Aj vtedy, keď si to nevšimnú, koná kvalitne z vnútorného presvedčenia, lebo je zaangažovaný / zaangažovaná v Kristovej láske. Apoštol Pavol na to poukazuje aj v Efeze pred presbytermi cirkevného zboru: „*Všetko som vám ukázal, že treba pracovať, ujímať sa slabých a pamätať na slová Pána Ježiša. Ved' on povedal: „Blaženejšie je dávať, ako prijímať.“*“ (Sk 20,35) Boh totiž nezabudol na vlastných a dedičstvo je pripravené. Dedičstvo je to, čo z milosti prijímame v Kristovi. Túto milosť ani najvernejšie a najčestnejšie prevedená práca nevie vyslúžiť. Je to Boží dar. Dedičstvo, ktoré sa nedá zakúpiť. Nie je to lacné potešenie pre bezbranných a nemocných. Je to dedičstvo pre tých, ktorí sa ujali služby v Pánovi a vykonávali ju v mene Ježiša Krista.

25. verš:

Tento verš už neslúži len na povzbudenie otrokov. Slúžiť Pánovi musí nielen otrok, ale aj pozemský pán. Kto spácha nepravosť, tá ho neminie. Pavol tu nehovorí o starozákonnom meradle „*oko za oko, zub za zub*“, ale vyzdvihuje, že spreneverená pravda každému ubližuje.

Boh nikoho neuprednostňuje, zámerne meno Pána nevysloví, ale tieto slová sa nevzťahujú na konečný Boží súd, ale na to, že kto poruší plynulý chod života, toho naruší samotný Pán. Nikto sa nezachráni pred Bohom, ani ten, kto bol v práci lenivý, ale ani ten, kto sa choval pohrdavo. Nášho Pána nezaujímajú verejná mienka staroveku, že si to a to človek môže dovoliť, ale aj dnes každého učeníka

napomína sám: „*Medzi vami to tak nebude! Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľký, bude váš služobník, a kto chce byť medzi vami prvý, bude sluha všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.*“ (Mk 10,43-45)

1.verš:

Nakoniec: Páni! Apoštol Pavol od nikoho nežiada oslobodenie vlastných otrokov, ale dôstojné zaobchádzanie s nimi. Kto je kresťanom, koho vedie Kristova láska, je potrebné aby sa choval láskyplne. Kto vie, možno že svojou láskou presvedčí i neveriaceho otroka. Každý si zaslúži dobré a prívetivé slovo. Každý si zaslúži teplé jedlo za úctivo odvedenú prácu. Pán sveta nemôže zneužiť postavenie vlastného otroka. Božie zákony sú aj voči otrokom záväzné: nescudzoložíš! a Nepokradneš! Nevykonáš krivé svedectvo! Otrokom je tvoj blížny z kresťanského hľadiska. Otrokom je tvoj brat a tvoja sestra v Kristovi. Tvoje bezpečné a garantované miesto v spoločnosti sa končí tam, kde „*pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.*“ (Fil 4,7) Ochrana mysle a ochrana umu je dôležitá.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „[...] je dobré upevňovať srdce milosťou.“ (Žid 13, 9) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 128: „Ten blahoslavený je, kto bázeň Božiu má...“

Zlatica Oravcová: Spev srdca

Spievam

A môj spev je echom dávnych chvíľ,

Čo struny stáročí rozochvel –

Zo zeme vyšla byť

A na nej vánok zanôtil si smel –

Spievam

A môj spev je srdca melódia

Uprostred morí, oceánov –

Na ľod'ke Ráchel je i Lía,

V púšti sa národ sýti mannou – –

Spievam

A môj spev je dlhé putovanie

Stanica svätá Betlehem –

A na GOLGOTE Božie dlane,

V ZÁHRADE veľké zmilovanie!!

Ja spievam

A vyššie, vždy vyššie

Tíško putujem...

